

Rekruttering, Screening og ATS - Profil Jobannonce med branding
360job.dk

BESØG

Rekruttering, Screening og ATS - Profil Jobannonce med branding
360job.dk

BESØG

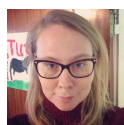
[Forside \(/\)](#) [Samfund \(/samfund\)](#)

Anmeldelse af Venstre-praktikantens bog

Det underdanige og det magtfulde

Skrevet af

(/johanne-dalgaard)

Johanne Thorup Dalgaard (/johanne-dalgaard)
Freelanceskribent (/johanne-dalgaard)
(/johanne-dalgaard)
7 artikler
0 indlæg

Susan Simonsen har igennem forlaget Gladiator udgivet en essaysamling, hvor flere politikere og embedsmænd nævnes ved navn. Bogen har til formål at afdække den 'syge og sexistiske' kultur, der huserer på Christiansborg, og som hun selv tidligere, som praktikant og studentermedhjælper, har været offer for. Johanne Thorup Dalgaard anmelder bogen.

Spar 20% indtil 30. juni

på onlinekursus i

Kurset gennemgår de vigtigste forvaltningsretlige regler i den offentlige forvaltning.

karnovgroup.dk

ÅBN

“Du skal ikke skabe dig.” “Du skal være en pæn pige.” Der er aldrig nogen, der har sagt sådan til mig, alligevel lever jeg efter det.”

Sådan skriver Susan Simonsen tidligt i sin bog “Det underdanige og det magtfulde”. Og man fristes (for hverken første eller sidste gang under læsningen) til at råbe ad hende: HVORFOR?

“En fyr overtaler mig til at give ham et blowjob. En fyr overtaler mig til at have sex med ham.” HVORFOR?

Svaret, fornemmer man, er noget med nogle patriarkalske strukturer, der undertrykker Susan Simonsen og gør, at hun er ufri, selvom ingen konkrete personer forsøger at begrænse hendes frihed. Jeg vil ikke afvise, at disse strukturer findes. Men jeg vil godt anfægte, at det udelukkende er dem, der afholder indehaveren af fortællerstemmen i den omtalte bog fra at have bare en lille smule agens i sit eget liv.

Bagom Borgen

Forlaget Gladiator skriver om bogen, at der er tale om en “kritisk analyse af de politiske arbejdsprocesser og den politiske debat”. Måske er det bare mig, men “kritisk analyse” lyder for mig som noget lidt mere tungtvejende end en genfortælling af begivenhedernes gang i et stærkt indigneret toneleje. Hvad det egentlig er, som er så forargeligt og udemokratisk ved, at chefniveauet i socialministeriet ikke har som sin førsteprioritet at tale med studentermedhjælperne til julefrokosten, bliver ikke rigtigt forklaret.

Hierarkiet i den ministerielle organisation er bare forargeligt, fordi det er det. Men den hierarkiske struktur i forvaltningen er jo altså samtidig forudsætningen for, at nogen kan have det overordnede ansvar for, hvad der foregår i den. Statslige institutioner er hierarkisk struktureret, fordi de skal (forestille at) være politisk ledede, og ingen har lyst til at stå med det politiske ansvar for en organisation, de ikke har nogen magt over.

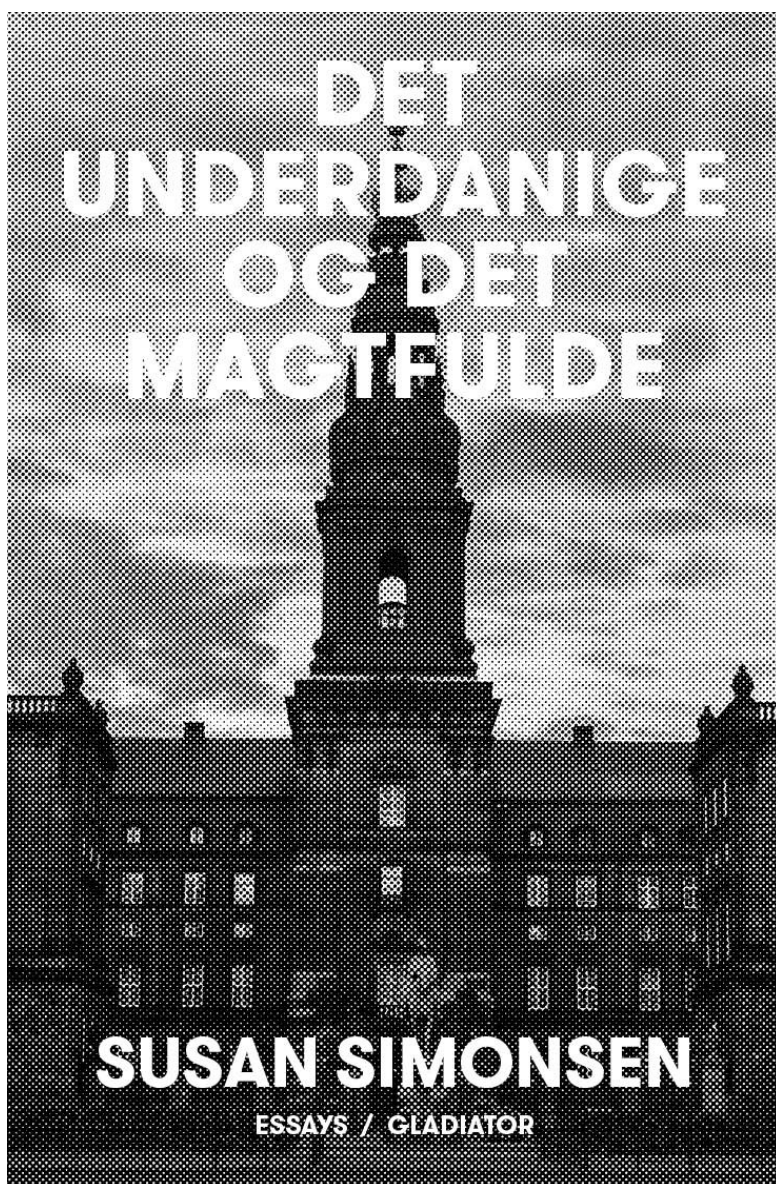
Der er skrevet mange, tykke bøger om, hvordan embedsværket kan og bør tage sig ud. Bureaukrati har ikke altid været et skældsord. Den hierarkiske struktur er et af de mest basale karaktertræk ved bureaukratiet – det er forudsætningen for, at der kan planlægges og

træffes beslutninger på det centrale niveau i et repræsentativt demokrati.

Det betyder ikke, at det ikke havde været god ledelsesstil også at købe en dyr olivenolie til studentermedhjælperne i julegave, men det er nok snarere noget, man kunne tage op med arbejdsmiljørepræsentanten, end det er noget, der giver umiddelbar anledning til at udgive en essaysamling om forfaldstendenser i moderne demokrati.

Samtidig er det, som om Susan Simonsens forestilling om det ideelle demokrati er blottet for politik. Eksempelvis beskrives det på et tidspunkt med udtalt forargelse, hvordan lobbyister rådgiver politikerne "ensidigt" ud fra de respektive organisationers interesser.

"Venstre vælger lobbyister fra virksomheder med liberale værdisæt. For politikerne er det en nem måde at få indsigt i en branche. I stedet for at læse og tage på mange ekskursioner får de informationerne serveret, inde på Christiansborg. Dette bestandigt lukkede kredsløb."

Bogen blev udgivet af Forlaget Gladiator i starten af februar 2017 og har fået meget blandede modtagelser, bl.a. på grund af de lidt

kontroversielle anklager mod Søren Pind og Inger Støjberg, blandt andre.

Selvfølgelig skal lobbyister inddæmmes og holdes opsyn med, primært fordi vi skal undgå korrupsion – men at partierne ud fra et ideologisk udgangspunkt vælger, hvilken vinkel de vil angribe et politisk spørgsmål fra, og hvilke vinkler de ikke ønsker at lægge vægt på, det er selve indbegrebet af det politiske: kampen mellem modstridende holdninger, som implicit er kampen om, hvordan man bedst prioriterer samfundets ressourcer.

Naive betragtninger og sproglige mærkværdigheder

Susan Simonsen forspilder, efter min mening, chancen for at sige noget relevant om tingenes tilstand, fordi hun fejlagtigt tror, at hendes personlige erfaringer fra livet på bunden af centralforvaltningens hierarki i sig selv er oplysende eller interessante. Det kunne de måske have været, havde hun været en mere original tænker eller haft skarpere iagttagelsesevner.

Men fortælleren i denne bog fremstår ikke som indsigtfuld i nogen af disse henseender. Snarere fremstår hun som en, der lige er dumpet ned fra månen. Hun bliver tilsyneladende overrasket over alt omkring sig, og i sin egenskab af alien uden forudgående kendskab til den verden, hun bevæger sig rundt i, tolker hun sine oplevelser helt uden at lade sig begrænse af den referenceramme, der for en almindelig jordbo ville forekomme rimelig. Som når det, at Søren Pind ser hende og derefter siger noget til en anden mand, bliver den oplagte indgangsvinkel til en længere rant om voldtægtskultur.

Susan Simonsen langer i sin bog ud efter Søren Pind for at have kigget på hende 'med lyst i øjnene'. Selv siger ministeren, at Susan Simonsen må have kigget ind i hans glasøje (<http://www.euroman.dk/politik/tidligere-praktikant-sexistisk-syg-arbejdskultur-christiansborg>). Kilde/Polfoto

Hvad angår valide budskaber om, at vi har en rå politisk kultur, at spin fylder meget i dansk politik, at magtpartierne er meget topstyrede, at sexism findes, at magt og sexism er en grim kombination, at overforbruget af gratis arbejdskraft fra unge praktikanter er forkasteligt og kalder på lovgivning, at det politiske establishment fremstår fjernt og elitært for det folk og den offentlighed, der burde fungere som vagthund for det, så ville alt

dette være rigtig gode emner for en bog skrevet af én, der interesserede sig nok for dem til også at læse noget af det, alle mulige andre havde skrevet om dem.

Den udtalte skønlitterære ambition skal tilsyneladende retfærdiggøre manglen på teoretisk eller historisk blik for de politiske og sociale temaer, som forfatteren med sine personlige erfaringer vil tage livtag med. Det helt store problem i min optik er så bare, at bogen heller ikke tilnærmelsesvis indfrier de æstetiske ambitioner, den åbenlyst har. Sproget er lige så upræcist, som det er prætentøst.

Kursus: Vil du blive en (endnu) bedre presserådgiver?

(<https://www.kommunikationsforum.dk/kommunikationskurser/pressekursus-raadgiver-koebenhavn>)

Som når elektricitet "løber gennem mit nervesystem, truer med nænsomt at lade kroppen brænde". Det nænsomme i sådan en handling er svært at se for sig.

Eller når der beskrives en "stringent mosaik af firkantede ruder". Hvad skal det betyde, at mosaikken er stringent? Stringent betyder ifølge Den Danske Ordbog "logisk konsekvent; strengt præcis el. nøjagtig, fx om tekst, tankegang el. idé". Altså, jeg forstår jo cirka, hvor teksten vil hen, jeg er med på, at den kredser om et eller andet med noget striks orden, noget regelret og streng, noget rationalitetens jernbur, der hersker derinde i magtens centrum. Men det kniber konsekvent med at få det beskrevet præcist. "Min næse er kold og deprimerende." Aha.

Visse steder er selv hensigten med tekstens greb dog umulig at dechifrere. Som da der – som konsekvens af de hårde vilkår på Borgen, forstås – går betændelse i en øreflip og muligvis også i noget tandkød: "Jeg vasker og vasker med intimsæbe og lunkent vand. Tandkødet i venstre side er også ømt. Kan betændelsen mon brede sig? En tand. Så robust og kraftfuld i min mund, som knoglerne i min krop. Så vigtig, så livsvigtig, livsgivende, når den kvaser nødder og bønner og lader det synke ned i halsrøret. Lad min øreflip forstå vigtigheden af den tand."

Foruden al min undren over de stilistiske og sproglige valg – dobbeltkonfekten "livsvigtig, livsgivende (sic)", højstemtheden omkring den der tand, den pludselige konkretisering midt i højstemtheden af "nødder og bønner" og det mærkelige "halsrør" som maden ryger ned i, den patosfyldte anråbelse af en højere magt om at lade øreflippen forstå ting – foruden disse mærkværdigheder, så forstår jeg simpelthen ikke, hvad det er, denne tekst forsøger at udtrykke.

Susan Simonsen kalder selv sin bog for et vidnesbyrd og mener, at det har været vigtigt at nævne folk ved navn, således at fokuset bliver på det 'syge' politiske system i stedet for at skulle gætte, hvem der har gjort og sagt hvad. Kilde/Gladiator Forlag

Kejserinden uden klæder

Lige netop dette er nok essensen af min oplevelse af bogen: uvedkommende. Jeg kan grundlæggende ikke rigtig se meningen med det "formeksperiment" det er at blande essaygenren med lidt lyrik hist og lidt flad reportageprosa her. Udover at den postulerede æstetiske nyskabelse tjener til at dække over, at bogens indhold i sidste ende kun er et slapt tænkt debatindlæg, der burde være blevet bragt i Politiken ved siden af alle de andre lidelsesberetninger fra middelklassen.

Ja, undskyld. Nu blev jeg også perfid. Jeg synes som udgangspunkt ikke, at det er rimeligt på denne måde at korsfæste folk for stadig at være i besiddelse af en smule naivitet og idealistisk ild. Ikke engang selvom de formaster sig til at skrive en bog. Til gengæld kan man godt tillade sig at skose et forlag, der under stor fanfare lader en ung debutant træde ind på den litterære scene som fuldstændig afklædt kejser.

I forlagets pressemeddelelse annonceres det bl.a.: "I kraft af sin sikre sans for form og hvilke muligheder de formelle greb rummer, styrer Susan Simonsen os igennem dagene, ugerne, månederne, hvor hendes drøm om at blive del af embedsmandsvældet nedbrydes, og hvor ikke kun hendes personlighed, men også kroppen bliver syg."

I det hele taget har markedsføringen af bogen og dens forfatter været indlysende hyperbolsk i sin besyngelse af det talent, der nu skulle entrere, og dermed har forlaget givet debutanten det værst tænkelige udgangspunkt for modtagelsen af en bog, der under andre omstændigheder bare kunne have været en spirende forfatters første, ikke-helt-håbløse forsøg på at finde en stemme.

Og hvorfor udgiver Gladiator dette? Mit bud er, fordi de lugter en sensation, der kan være lukrativ. Og den virkelige sensation ved denne bog er da også, hvor meget opmærksomhed det er lykkedes forlaget at generere om den, taget i betragtning hvor usensationelt og uskandaløst det konkret beskrevne hændelsesforløb er. Hermed får de også et stænk benzin til det bål af mig.

RELATEREDE ARTIKLER

Gør gode praktikanter bedre (/artikler/10-raad-til-det-gode-praktikforloeb) - Det er nu, det sker. Praktikant-bazar, panikdage og utallige praktikopslag. Jagten på den passende praktikant - og prakt...

Spin din sandhed i det postfaktuelle samfund (/artikler/I-det-postfaktuelle-demokrati-er-det-svaert-at-skelne-kendsgerninger-fra-ideologi) - Stadig flere informationskilder konkurrerer om at præge befolkningen, og med den strategiske kommunikations indtog i pol...

Lær lidt af Lippert (/artikler/Anmeldelse-af-ny-bog-om-politisk-kommunikation) - Ny bog om det politiske K-håndværk af X-spindoktor. En håndbog og en håndvåbenguide til politik fra en, der har spillet ...

Borgerbashing er det nye sort (/artikler/Naser-Khader) - Har man ikke et ansvar som folketingsmedlem for at fremme et sobert offentligt debatklime og respektere almindelige borg...

Sex is about power (/artikler/Analyse-af-faenomenet-Anthony-Weiner) - Tv-dokumentaren om den skandaleramte politiker Anthony Weiner (som du kan se på dr.dk lige nu) rejser en række spørgsmål...

Troværdig kommunikation efter Trump (/artikler/Udvidelse-af-autenticitetszonen) - Autenticitetszonen er blevet udvidet: Brugt rigtigt kan grovheder, løgne og direkte amoral styrke en politisk kandidat. ...

Ny regering: Mænd, amatører, spild af penge (/artikler/Lokkes-nye-ministre-2016) - Nå, så fik vi den 'mest borgerligt-liberale regering' nogensinde, som Lars Løkke Rasmussen sagde på Marienborg, da han m...

Fake news (/artikler/Fake-news-liberalisme-og-den-borgerlige-offentlighed) - Den borgerlige offentlighed er der, hvor vi samles og diskuterer, hvordan vi vil forholde os til, hvad der sker i verden...

Grønlænderstiv grammatik, tak (/artikler/Test-Hvilken-type-sprogmand-er-du) - Den Danske Ordbog har her i 2017 optaget ordet "grønlænderstiv", og det har fået en del sprogmander op af stolene. Me...

Giv din stemme

4,1/5

50 stemmer